

No labās: Uldis Dumpis (Beverlijs), Lolita Cauka (sievā Violeta) un Anete Saulīte (kalpone Monevata)

FOTO — GUNĀRS JANĀITIS

Osedžas «laimīgā» zeme

Nacionālā teātra izrādē stāsta par to, kā pietrūkst, lai ģimenē būtu labi

TEĀTRIS NOSKATĪJOS izrādes *Osedžas zeme* ģenerālmēģinājumu, un, šķiet, mums būs vajadzīgs psihoterapeita vai psihiatra viedoklis! Kas ar viņiem tur notiek? Kā tas ir saistīts ar Latvijas iedzīvotājiem? — teica *Ir* redaktore Dace Smildziņa un uzaiicināja mani uz pirmizrādi. Nav brīnums, ka sajutu Daces apjukumu, jo tieši apjukums valdīja kaut kur dziļi fonā dažādajās Vestonu saimes izdarībās izrādē. Apjukušas dvēseles, kas kustas no notikuma uz notikumu, no kļūdas uz kļūdu, no iegribas uz iegribu, no vēlmes uz vēlmi, no viedokļa uz viedokli un no attieksmes uz attieksmi. Kas var ievest ģimeni tik lielā apjukumā, ka tā piedzīvo neuzticību, nodevību, vardarbību, izsmiešanu, ļaunumu, lepību, dusmas, ko atšķaida ar pieķeršanos, ilgām, vajadzību pēc tuvības, cerībām, kā arī nelielu devu mīlestības un istermiņa sapratnes? Vestonu neziņas telpu noslēdz alkohols, cigaretes, medikamenti, un

Dzīve piespiedusi radiem sanākt kopā un ieskatīties citam cita acīs

jaunākai paaudzei tā ir «zāle».

Treisiņa Letsa darbs ir ieguvus milzu atzinību ASV, tāvad lugas vērtējums dziļi atsaucas daudzu amerikāņu sirdīs. Daudzi, tāpat kā Vestoni, ir apjukuši un dezorientēti. Lugas sižets risinās Vestonu ģimenes vecāku namā, kurā ierodas bērni un radi pēc tam, kad ir pazudis ģimenes tēvs Beverlijs. Viņu, labsirdīgo dzejnieku, filozofu un alkoholiķi, iemieso Uldis Dumpis, kurš izrādes sākumā jaunajai kalponei Monevatai (Anete Saulīte) neslēpj savu vilšanos pasaulē

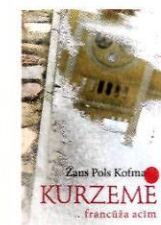
Recenzijas autors — Sandis Krīstars *Dūšelis, ģimenes psihoterapeits*

un ģimenes dzīvē. Viņa sieva Violeta (Lolita Cauka) ir visspilgtākais personāžs, jo burtiski valdina skatītāju ar psihiski slima cilvēka manipulācijām, kur labsirdība, cietsirdība un humors nepazīst robežas. Šo divu cilvēku atvases — trīs meitas (Zane Jančevska, Daiga Gaismiņa un Daiga Kažociņa) — mēģina saprast, kas bijis viņu tēvs, ko iesākt ar māti un kā sakārtot pašam savu privāto dzīvi, kas ir manāmi nestabila. Radu vidū ir Violetas māsa ar vīru un dēlu, ģimene, kas nes līdzīgu noslēpumus, ko skatītājam būs izdevība atklāt. Tāvad dzīve piespiedusi radiem sanākt kopā un ieskatīties citam cita acīs.

Kas ir slēptā apjukuma cēloņi, kad skaidri redzams — varoņi rīkojas neadekvāti? Saka vienu, dara citu. Nepārtraukti maina savu attieksmi pret jau minēto neuzticību, nodevību, vardarbību. Viņi reaģē, it kā būtu tukšas kastes, pilnas ar emocijām, 1000 viedokļiem vienlaikus, kas tiek pasviesti *random* režīmā.

OSEDŽAS ZEME.

Nākamās izrādes 20. un 26.janvārī, 3. un 14.februārī, Ls 1–12. Bilesuparadize.lv

KURZEME FRANCŪŽA ACĪM
ŽANS POLS KOFMANS

Franču žurnālists un rakstnieks uzrakstījis aizraujošu grāmatu par mūsu pašu Kurzemi — vēriņu un, atvainojiet, mīlestības pilnu skatījumu uz pazīstamām vietām, vēstures notikumiem un ļaudīm ar «citām acīm». Interesanti, ka daži vērojumi sakrīt arī ar maniem latvieša iespaidiem — Kofmans raksta, ka Kurzemes ainavā nav harmonijas, un tā ir īpatnība, ko jau labu laiku uzskatu par galveno Latvijas ainavas pievilcības noslēpumu.

— Pauls Bankovskis, rakstnieks

ROMANTISKĀ SADARBĪBA

KATHLEEN EDWARDS — VOYAGEUR.

Par kanādiešu dziedātāju Ketlinu Edvardsu iepriekš bija dzirdējis retais, taču sadarbība ar *Bon Iver* jeb Džastinu Vernonu (abiem tagad ir arī romantiskas attiecības) visu ir mainījis. *Voyageur* ir Ketlinas ceturtais ieraksts, kura vadmotivs bija pārdzīvotās emocijas pēc iepriekšējās laulības šķiršanas. Tās pasniegtas ekspresīvās *folk-rock* kompozīcijās un glāstošās trīsdesmitgadnieku kantri balādēs, kurām Vernons pievienojis savu dziedro, bet ledaino skanējuma membrānu, kas atnesusi vairākas *Grammy* nominācijas. Rezultāts ir pirmais vērtīgais mūzikas ieraksts 2012.gadā.

— Kārlis Dagilis, *Radio 101*